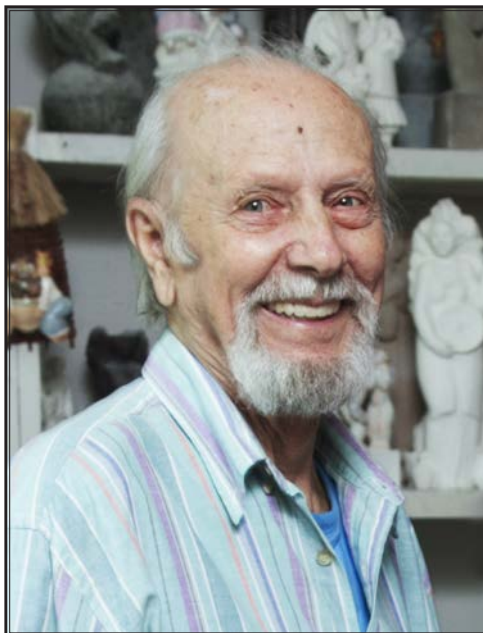

Некролог Obituary

ВЛАДИСЛАВ ЩЕРБИНА
(27.10.1926 – 26.02.2017)

Не стало фантазера та мрійника, людини, суцільно поглинутої своєю улюбленою справою – мистецтвом фарфору. Автора класичних творів: «Одарка» і «Карась», «Адажіо», «Дано наказ», «Біля криниці», «Вакула із чортом», «Бахчисарайський фонтан». Людини, яка уособлює епоху фарфору радянського часу, з ім'ям якої пов'язано становлення й розвиток малої пластики України другої половини ХХ ст. (на підприємствах: Баранівський та Городницький фарфорові заводи, Київський експериментальний завод художньої кераміки), а також – продовження її традицій в авторських роботах початку ХХІ ст.

Владислав Щербина прожив довге, щасливе та успішне життя. У своїй професії досягнув усього, до чого прагнув і чого бажав. Повністю відкрив для себе можливості фарфору як пластичного матеріалу для виготовлення фігур. За свою творчість і працю митець отримав головне, про що може мріяти художник, – всенародне визнання і славу.

Усе життя В. Щербини було сконцентроване на фарфорі. Через фарфорову пластику він висловлював своє ставлення до дійсності, вів діалог з літераторами і художниками, класиками світового мистецтва, розмірковував про світобудову, історію рідної землі, її культурні традиції. Щоразу, ніби змагаючись сам із собою або з колегами-художниками, прагнув по-новому відобразити тему. Ліпив серйозно, вдумливо, а іноді – неначе граючись. І ця особистісна інтонація (свого роду авторське послання) завжди відчувається у творах митця, де відображена жива емоція. Запал і гумор, добрий жарт або таємне мовчання – перше, чим запам'ятовуються його роботи. Спілкування з ними завжди приносить радість, адже це подарунок, який, ідучи, залишив нам майстер.

Олена Корусь